

Vaříme s Hankou

Chlupaté vdolečky (pochoutka): Z buchtového těsta upéct kuličky na plechu. Pak lehce spařit horkou vodou, polít medem, máslem a obalit ve strouhaném perníku

Ryba trochu jinak: Z kapra nakrájet centimetr silné podkovy nebo vzít plátky fillé, potřít slaným rozetřeným česnekem, obalit v hladké mouce s pálivou paprikou. Pak zprudka opéci na oleji. Jako příloha brambory nebo kaše či chléb.

Pochoutka pro děti: Jablka bez jádřinců nakrájená na plátky obalíme ve vajíčku a strouhance, opečeme. Pak obalíme v cukru. Jablíčka můžete opéci na másle. Pak přidáme cukr a dopéčeme. Jíme horké.

sobota 16. října 2010		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:00	přípravný výbor	klubovna
13:30	loučení Klapý	malý sál
15:00	Poprask na laguně	velký sál
15:30		
16:00	Lomnice nad Popelkou	
18:00	loučení Lomnice nad Popelkou	jeviště
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	znělka	
	zahájení	
	slovo poroty	
	předání cen	
	slovo vyhlášovatele	
	slovo na závěr	
	hymna	
	Sejkorák	všude

Větrník, zpravodaj XLI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 150 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XLI.

Pátek 15. října 2010

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	příjezd Lomnice nad Popelkou	
13:00	KDP mladým	Větrov
13:30	loučení Štítina	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Lomnice nad Popelkou	před divadlem
16:00	Slepice	velký sál
16:30		
17:00	Klapý	
18:30	KDP mladým	Větrov
19:30	Slepice	velký sál
20:00		
20:30	Klapý	
21:30	zasedání poroty	klubovna
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	hasičovna

Recenze

Šamu Štítina
Eric Assous

Příbuzné si nevybíráme

Na letošní KDP přijeli buď nováčci nebo štamgasti. ŠAMU Štítina patří mezi ty druhé. Letos se představili v bulvární komedii francouzského dramatika Erica Assouse Švagřičky, která se u nás hraje v překladu Alexandra Jerie pod názvem Příbuzné si nevybíráme. Hra má tři tematické vrstvy – vztah mezi

z rodinné večeře tří bratrů a jejich žen, která se po příchodu sekretářky Natálie mění v nebezpečnou hru s ohněm. Ve druhé části dochází k demaskování jednotlivých postav a jejich vztahů a komedie získává

rysy frašky.

Je třeba konstatovat, že soubor ctí žánr, pro komedii tohoto typu má dobré typové obsazení a herci jsou schopni přirozené existence na jevišti. Své kvality ostatně dokázali už dříve v komedii Blbec k večeři, v níž se podobně jako v Assousovi prezentovali jako herecky vyrovnaný kolektiv. Výrazným typem je

manželi, vztah mezi příbuznými a porovnání světa žen se světem mužů. Skládá se ze dvou částí. První z nich je konverzační komedii

Partneři XLI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Tomáš Prosecký
Ořechov u Brna

R Sager
Die Garten-Galerie

Poznej - kvíz

Ze které hry náš snímek, na němž je Josef Hejral st., je?

- a) Naši furianti
- b) Pražský flamendr
- c) Únos Sabine

Správná odpověď vyjde zítra.
Čtete Větrník.

Správná odpověď z minulého čísla je:

- a) Ztřeštěná neděle

Předpověď počasí na pátek

strana 18

Výběr z burzovních zpráv:

Praha předvedla dech beroucí objemy, ČEZ ztratil půdu pod nohama

14. 10. 2010 16:58

Pražská burza v průběhu čtvrtletního obchodování registrovala zvýšenou především prodejní aktivitu, která se dnes opět týkala energetického gigantu ČEZ. Akcie společnosti ČEZ byly již delší dobu pod prodejním tlakem nad 800 korunovou úrovní a již během včerejšího dne získávaly prodejní účty převahu. Dnes titul otevíral na 800 korunách a postupně se propadal dále pod tuto metu.

Sláva! Električka bude konečně levnější! Nebo že by ne?

A nezaprší a nezaprší! Alespoň že mrholí! Už jsem si začínal myslet, že deštník obroste pavučinami. A ono ne!

zejména představitel advokáta Yvana Ondřej Benda, který dokáže svou postavu proměňovat podle vývoje situace, využít všech možností mimoslovního vyjádření ke komentování a je stále ve hře. Vidíme i řadu pěkně rozehraných situací, např. v etudě s buráky. Pěkný je i závěr celé inscenace v rozehraní etudy s doutníky, v níž se zároveň pointuje téma světa mužů, kteří se na rozdíl od žen dokážou rychleji uvolnit a už nic neřešit. Dobré pasáže má i zubař Lukáš Vlček. Jejich ženy by však měly být barevnější. Obě (Mathilda a Christell) mají ve svém rejstříku jen jednu strunu, což je málo na to, aby mohly dobře reagovat na dějové zvraty. Natálie by měla být ve své naivnosti a rafinovanosti a zároveň i živočišnosti, s níž si dokáže užívat života,

více než jsme viděli, jejich protipólem.

Základním problémem inscenace je její temporytmus, který nemá rozměr komedie. Hraje se jakoby důkladně s temporytmem spíše psychologicko-realistické hry. Ostatně prvky psychologického realismu najdeme v herectví ženských představitelk i ve zmiňované druhé části. Inscenaci to výrazně retarduje a je to v rozporu s tím, jak se řítí

do frašky. Za problém je možné považovat i aranžování postav v prostoru s prakticky nulovým využitím mizanscény. Herci jsou vrženi do prostoru často proti smyslu dané scény. Např. Natálie je ve scéně výslechu aranžována u stěny, i když je v tuto chvíli centrální postavou. Chce to jiné nasazení s komediální energií a vnitřní dynamikou a rychlou reakcí na partnera. Pak by i komedie mohla být ještě zábavnější.

Za porotu Lenka Lázňovská

strana 3

Postřehy ze semináře KDP - půdička

Viděli jsme čistou konverzační komedii blízkou bulvárnímu charakteru. Její míra byla po celé představení zachována. Soubor se s tímto záměrem vyrovnal velmi dobře nejen v zásadním zvládnutí temporytmu představení, ale také v interpretaci dialogů a vztahů mezi postavami. Ne zcela jednoznačně byl zřejmý základní motiv Natálie ve vztahu k jejím partnerům. Drobné nedostatky lze vytknout v nepřesnosti scénografického řešení a využití rekvizit.

půdička

Rozhovor s režisérem

**Václav Benda
Šamu Štítina**

Jak je to s příbuznými, které si nevybíráme? Co vás vedlo k výběru této hry? A jak jste k tomu přistupovali?

Celé to byla trošku náhoda. Náhoda v tom, že jsme měli už sice vybranou nějakou hru, ale přišla kolegyně, která viděla tento titul hrát a ta nám dala tip. Když jsem si to přečetl, tak jsem okamžitě viděl ty lidi, které do rolí obsadím a taky jsem to udělal. Nemůžu tedy říct, že by všichni byli i v civilu takoví, jací jsou ve hře, to

určitě nejsou, ale aspoň trošičku tam u každého něco bylo. Prostě snažil jsem se to vybrat tak, aby to odpovídalo tomu, co třeba dělají i v civilu.

Kolikátá to je tady u nás vaše repríza?

Myslím, že u vás hrajeme Příbuzné po osmnácté. Nemám to přesně spočítané, statistika máme doma.

Hrajete většinou ve svém prostředí nebo jezdíte také po okolí?

Vždycky hrajeme u nás premiéru a jednu až dvě reprízy. Ale s touto hrou to bylo trošičku jinak. Zahráli jsme premiéru, potom jsme okamžitě vyjeli a vrátili jsme zase zpátky až na Štívaldo, ze kterého jsme postoupili sem. Před ním jsme měli asi čtyři, pět repríz, no a pak už jsme ve velké většině případů vyjížděli a hráli na vesnicích u nás. Až teď 12. října jsme si udělali generálku před Vsokým – hráli jsme v Poděbradech. Důvod, proč právě tam, je jednoduchý - Štítina

Vrabčáci

Dětský soubor Vrabčáci byl založen v lednu roku 1986 při příležitosti 200. výročí založení vysockého Divadelního spolku Krakonoš. Za těch čtyřicet let prošlo souborem 151 dítě. K dnešnímu dni je Vrabčáků osmadvacet.

Scházíme se každé úterý odpoledne v tělocvičně místní základní školy. Kromě účinkování na Krakonošově divadelním podzimu jezdíme i do penzionů pro seniory a snažíme se jim dělat radost. Před několika lety jsme se pokusili nastudovat i divadelní představení podle poudačky Marie Kubátové.

V neděli, po ukončení tohoto pěkného týdne, jedeme do Roztok u Semil, kde hodinu po poledni začne slavnost k obnovení zvonice a slunečních hodin. Zvon bude posvěcen a poprvé i za-

zvoní. Máme z pozvání radost, máte-li čas, budete určitě také vítáni. Na podobné akci jsme byli taktéž v Zálesní Lhotě, kde se světil zvon zcela nový.

Je mi s dětmi tuze dobře a tímto chci poděkovat jejich rodičům a prarodičům za pomoc při všech našich aktivitách.

Vaše Slávka Hubačiková

**Seminaristé
Klubu režisérů SČDO**

**zvou své přátele,
příznivce a známé
na veřejnou zkoušku dílka
A. S. Puškina**

**Pohádka o rybáři a rybce dnes
15. října ve 14.30 hodin
do obvyklé místnosti
v sokolovně.**

*Vedoucí KR SČDO
Jaromír Kejzlar*

v neděli ráno,“ ujistil mě Ivan Hanuš.

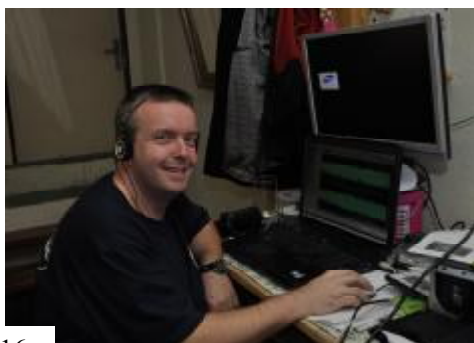
„Občasník vycházel v Tanvaldě a Jára Cimrman tam vydal tenhle článek, který profesor Fidler z Vidně sice jakoby věcně správně, ale zcela neprakticky přeložil jako Pravidelně opakující se Krakonošovy divadelní hry pro ochotně hrající herce. Ale všichni normální lidí

přece vědí, že to je KDP,“ pokračoval ve svém výkladu Ivan. „A vzhledem k tomu, co se stalo, tak jako třetí bod už tenkrát, v tom roce 1908, Jára Cimrman psal o Absolutunzusammenszahlenschle-sischeregionen. Což zase profesor Fidler sice formálně správně, ale přesto chybně přeložil jako Absolutně nespočítatelné slezské regiony. Což, jak my všichni víme, znamená - Štítina přijela.“

jn

Přehlídková zákoutí

má s Poděbrady družbu ještě z války, kdy si naše děti vzali Poděbradští k sobě, protože u nás bylo po Ostravské operaci všechno rozbité. A družba trvá pořád, oni jezdí k nám, my k nim. Nejužší svazky byly sice zatím nejvíc mezi hasiči, ale my se snažíme nyní navázat spojení i v oblasti divadla. Teď jsme hráli my v Poděbradech, oni u nás budou v dubnu.

Viděli jsme zase jednou krásné, tradiční vítání – jak jste to chystali?

Když jsme tu byli dříve, přivezli jsme pozdrav od Radegasta nebo od Praděda. Ale to je všechno od nás možná takových sto kilometrů daleko. Náš dvorní skladatel začal prosazovat, že bychom měli tentokrát dovézt něco, co je nám blíž. A proto jsme se zaměřili na ty tatranky Opavia, které se dělají u nás v Opavě. Přímo bezprostředně ve Štítině je likérka a tam se vyrábí třeba Chegevara, ale řekli jsme si, že nebudeme sem importovat revoluci, to nám nepřipadalo až tak vhodné. Proto tatranky a pozdrav od děda Praděda Krakonošovi jsme přece jen přivezli taky. A tak náš kolega přinesl písničku den předem a já jsem ji ještě ráno před odjezdem dodělal, aby tam byly nějaké ty pozdravy Krakonošovi. A cvičili jsme vše v autobuse cestou. Jsme rádi, že jsme vás potěšili.

HePe

Odposlechnuto na semináři Hrobka

Tentokrát byla diskuze na rozborovém semináři poměrně bujná. Svými názory se připojilo více diváků, nový, nezkušený pohled přidali i studenti, kteří se účastní kurzu KDP mladým. A tady vám předkládám to, co jsem stihla zachytit.

Máša Caltová: Jste dobrý soubor i přes někdy příšerné mluvení. Přesto lze vystopovat, že jste lidi s obrovským darem. To je pro vás velká deviza do budoucnosti. Některé Robbinsovy dobře napsané postavy jste zjednodušili tak, že

jste vytvořili až jejich karikatury a zůstal jim jen jeden rys, kterým jsou ujetí. A na jevišti nám tak zůstaly jen jakési zrůdičky. Např. Marcus má tu úchylečku, že si myslí, že je Cézar – ale už není důvod, aby tančil nějaký zvláštní tanec. Lépe by bylo, kdybyste s větší pokorou přistoupili k postavě a hledali její groteskní rysy. Divák by měl v každé postavě vidět nebezpe-

čí, potencionálního vraha. V inscenaci si režisér pohrává s detaily, které jsou pak skvělé. Ale jakoby svou invenci vyplýval jen na ty detaily a už mu nestačila na

celek. Máte živou muziku, ale mně bylo najednou líto, že na jevišti není nikdo, kdo pomáhá rytmizovat představení. Veliká chyba je, že vražedkyni uděláte v závěru jako šilence. Ale to ona přece není – ona je člověk naprosto racionálního kalkulu, která umí klamat tělem.

Lenka Lázňovská: Nebudu polemizovat o tom, jestli zvolený žánr grotesky je pro vás to pravé ořechové. Ale dovolte mi říct toto: zdá se mi, že to, co vám velmi podrazilo nohy, je, že sice umíte stavět detaily, ale celá hra, tak jak je napsaná, je postavená především na situační komice. To znamená, že jejím základem musí být pečlivá struktura situací, která vytvoří oporu, aby se pak představení nerozpálo na jednotlivé sólové výstupy.

Ladislav Vrchovský: Jemná parodie je už v předloze, ale vy jste právě tu karikaturu příliš zesílili a bohužel jste míru nadsázky mírně přehnali. Ta věc je pak trochu příliš zdouhává. Stává se někdy, že se prostě na scéně nedaří. A v té chvíli, častěji to dělají ochotníci, se na scéně začíná přidávat, aby se znovu nastartovalo to veselí – a zapomene se na text. Cesta je v návratu k autorovi, k předloze. Přesto všechno jsem včera musel ocenit Moniku (Petru Žákovou). Na její herectví já se těším. Často se stává, že herečky nechtějí vypadat ošklivě a kvůli tomu nějakou roli nepřijmou. Ale ona je nádherná i když je odporná.

Petr Kolínský: Vy jste trochu respektovali žánr detektivní komedie - a tam je třeba přesně plnit autorovy požadavky. Vy jste je velmi důsledně splnili. Výprava musí vypadat realisticky, není místo na jevištní zkratku nebo dramatickou stylizaci. Musí tam být tajné dveře za krbem, aby bylo jasné, že jsou tam tajné chodby, musí být dveře do místnosti – prostě vše, co autor vytkne před závorku. Všechno jste s velkou péčí obstarali a zařídili. Ale tuhle důslednou iluzi krásného pokoje jste začali nabourávat divadelními prostředky, což by nevadilo, kdyby to sloužilo jako inscenač-

co by tak nejlépe prezentovalo náš kraj,“ řekla za spolek Petra Žáková. „Možná jste slyšeli o Morkovičích jako o košíkářském městě, které bývalo i největším výrobcem košíků ve střední Evropě. Když k nám zavítáte, můžete se přijít podívat i do košíkářského muzea, které se u nás ve městě letos otevřelo. A tak jsme přivezli tento košíček, který je určený na čtyři flaštičky. A ty flaš-

tičky nejsou jen tak ledajaké, ale jsou z Biskupských sklepů od nás z Kroměříže.“

A pak už jen někteří oběhli kostel, aby se soubor mohl do Vysokého opět vrátit. Ještě nikdy se však nestalo, aby zbytek souboru stál na balkoně divadla Krakonoš a své kolegy pobízel k rychlejšímu běhu. „*My jsme s nimi v duchu,*“ ujistila mě Petra Žáková.

jn

Už Jára Cimrman o nich psal

Divadelní soubor z Kozlovic byl ve Vysokém naprosto pověstný svou absolutní nespočítatelností. Uváděl organizátory k zoufalství, neboť se nebylo možné dopočítat, kolik ochotníků z Kozlovic jí a kolik jich spí. Avšak neorganizovatelnost Kozlovických předčil soubor Šamu Štítina. „*Pěťadvacet jich spí,*

třiadvacet jí a sedmadvacet hraje. Nikdo, ani oni sami neví, kolik jich vlastně je,“ postěžoval si na přípravném výboru Ivan Hanuš, ubytovatel účastníků přehlídky. Shodou okolností narazil na článek z počátku minulého století, který mu celou situaci osvětlil a uklidnil jej. Podobné problémy jako on měli už totiž naši předkové.

„*Die Regelmäßigewiederholungen Rüberzahlstheaterherbstfestspiele für bereitswilligeschauspieler – tak tento článek Járy Cmrmana vyšel v říjnu 1908 v tanvaldském občasníku nazvaném Divadlo včera, dnes, zítra, v sobotu večer a*

Předposlední

*Loučení – vítání – monology!
Z toho jsem ještě nebyl grogy
a veselý se zdál mi svět.*

*Však z čeho jsme byli unavení?
Bylo to předlouhé představení!
Snad usnul by tam mnohý kmet.*

*Když na prsa – vlastní - padla mi hlava,
tu padla rána, já křičet chtěl – sláva –
neusnu – uvidím, kdo je vrah!*

*A mrtvol bylo – já měl z toho bobky,
Ještě že nehrajem tak často „Hrobky“.
Snad veselejší zažijem zítra den - ach!*

*Teď složit musím moc pánu hor díků!
Málokdy míváme takovou kliku –
by takto týden vydržel.*

*Letošní záznam on měl by si schovat –
každý rok pak takto naplánovat!
Však s tím bych asi neuspěl.*

*Zelíčko vysocké dozrává kvapem –
poslední korunku z portmoné drápem –
za týden přehlídka bude jen sen!*

*Dorazil Mareček – Áša - i Hajný,
co usnes Vobskočák, to není tajný.
A všem zbývá jen ten poslední den.*

*To konec nebyl by patřičně veselý!
Před týdnem přátelé mnozí jsme přijeli –
a mnohý z nás zas tu bude viděn
asi tak za padesát jeden týden!*

Jiří Hlávka

Morkovice město košíků

*„Jak už to tak bývá, po polo-
vině přehlídky už na nás při-
chází únava. A tak jsem usedla
do hlediště s tím, že jsem po-
prosila svou sousedku Evičku
Zakopalovou, aby mě případně
vzbudila. Netušila jsem, že teda
MĚ tentokrát budít nebude mu-
set. Naopak, omlouvám se Von-
druškem, kterým jsem tak zaje-
čela do ucha, že se probudili
oni. I přes Kubovo varování –
ta střelba naostro mě vyděsila
– už dlouho jsem se tak nelek-
la,“* svěřila se při loučení se
souborem Morkovští ochotníci,
o.s., ředitelka přehlídky Svatka
Hejralová, která byla potěšená
faktem, že nováčci přehlídky
z Morkovic, mají ještě velmi
mladý věkový průměr, takže to
dává naději, že budou divadlo
hrát hodně dlouho a přivedou
k němu a vychovají si i další
generaci. Poděkovali jim spo-
lečně s Vlastíkem Ondráčkem,
Jaroslavem Vondruškou
(SČDO) a Karlem Bártou (DS
Krakonoš Vysoké nad Jizerou)
za účast a obdarovali je skleně-
nou fajfkou, Krkonošskou by-
linnou a obrázkem zrestaurova-
né opony.

Ani Morkovští se nenechali
zahanbit. „*Přemýšleli jsem, co
bychom vám přivezli za dárek,*

ní záměr. Svícení s tou přední va-
nou, která celou dobu osvětluje
prostor zespoda a občas se do svě-
telného kužele dostávají herci, kteří
předvádějí nějaké detaily – vypadá
to efektně, ale když je to celou do-
bu, tak v podstatě nám tu iluzi po-
kojíčku, vily
boří. Ale to
asi není zá-
měr, protože
se neustále
h r a j e
v intencích
důsledného
respektování
textu. Měli
jste tam dost
černých re-
flektorů –
v y m e z e n ý
světelný ku-
žel neosvítí
celou scénu, v některých místech
byla příliš velká tma, nastávala hlu-

chá místa, prostor byl špatně
čitelný. Když vypadne elek-
trina v domě, je to tak dů-
sledné, že jsme vůbec nevidě-
li, co se děje. Příliš dlouho
byla tma a s elektřinou zhasl i
žár v krbu – ten by měl zůstat
svítit. Kostýmy jsou vytvoře-
ny opět s velkou nápaditostí a
zodpovědností, ale někdy
přeháněly stejně jako herecký
projev. Krásné šaty měla spi-
sovatelka. Ve vaší inscenaci

téhle jemné komedie je všechno
příliš velké, příliš zesílené a trochu
to ubírá pozornost diváka.

Rudolf Felzmann, půdička:
Mnohé, o čem jsme si povídali na
půdičce, bylo řečeno ze strany po-
roty. Jeden znak jsem tentokrát ale

zaznamenal jiný – nehádali jsme
se. Byli jsme značně jednotní a
všichni jsme byli unavení. Frek-

ventanti kurzu mě přestali mít rádi a koukali pořád po dveřích. Únava pramenila z délky představení - jakmile inscenace dosáhne dvou hodin, mělo by se uvažovat o tom, jak ji zkrátit. Tříhodinové představení pro nás bylo silné kafe, které ani neřeklo, čím je. Někdo z nás to označil

jako hororové panoptikum. Ano, většina z postav byla maskována jako zombie, ale nenašli jsme v tom nějaký klíč. Proč ne všichni? Naopak nás to pletlo. Jakmile řešíte problém na jevišti, je to únavné. Stejně únavným prvkem bylo i nedostatečné nasvícení, které se po celou dobu neměnilo. Stereotypnost řeči byla také únavná – ne hlasitost, ale totální nesrozumitelnost. Temporytmus – zažili jsme jen střelbu slov, stejnou intonaci a sílu hlasu, divák pak ztrácí pozornost. Usoudili jsme, že v detektivce nejde škrtnat po stránkách, ale po větách a slovech.

Studenti z KDP mladým – Leoš: Dobrali jsme se k podobným výsledkům jako seminář na půdičce. Šli jsme na komedii a bavili jsme se, ale bylo to dlouhé. Podle nás šlo zkrátit například Luciena, který se nám jevil jako nejslabší článek vůbec. Stačilo by ho ukázat, naznačit, rychle odkrouhnout

a hned by se ušetřil čas. Jiné postavy se nám moc líbily, mně osobně především Monika. Ale co se týká detailů, se kterými autor počítal, ty jste rozmělnili, a to je škoda. Emi-

ly, která je tlustá, by tedy měla být jasně jedlík, ale ona se celou dobu mazlí s jabkem, nakonec ho sní a umře. Nebylo vidět, že je jedlík. A

Bohoušek nastoupil a pan režisér mu řekl:

Pane Čápe, mohl byste nastoupit razantněji?

Jistě, pane režisére.

Ale, pane Čápe, buďte razantní, ale uvolněte se, prosím.

Ano, pane režisére.

Pane Čápe, buďte razantní, uvolněný, ale dýchejte.

A pane Čápe, vstupte na jeviště, jak jsem vám řekl, dýchejte a mluvte do toho.

Alfréd Radok nechtěl nebohého herce týrat, ale ten se začal potit, atmosféra houstla a režisér, jak už tak nevěděl, co si s tím počít, ale cítil, že něco s tím musí udělat,

zvolal:

Pane Čápe, vy mě nechápete?

A Čáp se zamyslel, dlouze se zadíval na Radoka a řekl:

Já vás chápu, pane režisére, ale pomoci vám neumím.

jn

Petrovi příbuzní

„Říkal jsem si,“ uvedl svůj příspěvek na rozborovém semináři scenograf Petr Kolínský, „že nebudu dnes svůj úvod o rodinném původu aplikovat. Morkovice jsem neznal. Ale musím o té obci pohovořit, protože hned vedle vyrůstala celé dětství moje maminka a do školy chodila v Kroměříži. Takže já tam vlastně mám kořeny. A poznal jsem to v předdiskuzi se souborem,

protože – v Morkovicích se vaří dobrá slivovice. A člověk má jen dvě možnosti - buď získá abstinenci syndrom nebo té dobrotě propadne. No a mně tento přístup potrefil i v kontaktu s vámi jako se souborem, takže já jsem si vás absolutně oblíbil.“

Jsem zvědavá, jaké příbuzné si dnes Petr nevybere.

jn

(Pokračování ze stránky 9)

František Laurin: Jestliže si jako režisér vezmu do ruky text, měl bych vědět, o čem to je a pře-
vypravovat si příběh. Kde jsou uz-
lové body, kde se děj mění, kde
jsou vrcholy – prostě rozebrat si
hru a jednotlivé postavy. Je
to velmi banální věc, která
však hodně pomůže při práci,
zvláště na větším textu po-
může k přehlednosti.

Jednou jsem mluvil
s dobrým fotbalovým trené-
rem a ten mi řekl: dobrou hru
nedělají dobří hráči, ale ti, co
běhají kolem, nabízejí se ne-
bo ne, to dělá ten tým. Text
Robbinse je obtížný na roze-
hrání situací, ale i na počet
lidí pohromadě. Aranžmá, kdy lidi
stojí v zástupu za sebou - když se
řeší dědictví, jak probíhají ty mor-
dy a celý spolek je seřazen kolem
sebe a neděje se vlastně vůbec nic
– jeden mluví a ostatní čekají, až
přijde jejich replika. To jsme včera
viděli. Je obdivuhodná chuť a dra-
vost herců zařadit si, ale režisér by
měl dbát na to, aby vše sjednotil.
Chtěl jsem tím říct – je třeba pře-
číst situace, o čem jsou, jak herci
reagují, co chtějí a jaké je průběžné
jednání figur. Z toho čekání na
repliku pak vychází, že uzlové bo-
dy se vlastně nekonají a je to jako-
by trochu prázdnota toho, co by
mělo být nějakým jednáním napl-

něno.

Komedie je výborná, skvěle na-
psaná, výhrady k textu byly ke sro-
zumitelnosti. Pokud se to nedodr-
žuje, je to jen silvestrovská estráda
jednotlivých výstupů, která svědčí
o tom, že soubor má řadu silných

hereckých osobností. Proškrtání
dialogů by prospělo
k úspěšnějšímu dialogu, rychleji by
to běželo.

jn

Chápete mě, Morkovští?

„Vím, že jsme vám tady toho řekli
mnoho, ale jak si s tím honem po-
radit? V této souvislosti mě napadá
jedna příhoda, která se stala, když
do Národního divadla nastoupil
vynikající herec Bouhoušek Čáp a
přišel poprvé na zkoušku s režisér-
skou legendou, Alfrédem Rado-
kem,“ zadíval se na soubor Mor-
kovských ochotníků, o.s., František
Laurin a jal se vyprávět.

nelíbila se nám kapela, s muzikou
jsme spokojeni nebyli – byla špat-
ně ozvučená a skoro nic jsme
neslyšeli, ani nerozuměli slovům.
Lépe by bylo ji nahrát a pustit. –
Máša Caltová studentům oponova-
la v tom, že by bylo možné vyškrt-
nout postavu Olivera, protože prá-
vě on navozuje horor. Na názor
studentů reagoval i Ladislav Vr-
chovský: „Emily je chladnější a
drží hezky svou postavu. Celou do-
bu je trochu v kontrastu, je velmi
střídmá, čitelná a pěkně mluví. Lu-
cien je dobře obsazený z hlediska
typu - ale kdyby artikuloval všech-
no, kdyby místo toho křiku a řevu
zklidnil hovor a dal důraz na kaž-
dou hlásku, bylo by to správné.
V této roli je třeba naprosto preg-
nantní artikulace.“

Tomáš Ledvina, režisér: Každé
představení je jiné, včera to bylo
opravdu v pomalejším tempu. Co
se týká světla - tady proběhla velmi

rychlá příprava, nebylo to do detai-
lů připravené, protože jsme přijeli
pozdě. Hudba – někdy to prostě
nevyjde. Obecně to bylo slabší,
když to srovnám s předešlými
představeními.

Jiří Hlávka: Všecko jste řekli,
ale teď když hovořil soubor *chhcl-
sdcopkvmsmpo* divadlo, *chioifij-
spolj* slyšet. Děkuji.

Pavel Panenka, divák: Já u to-
hoto představení nenacházím dů-
vod pro živou kapelu. Pokud není
vidět, ani slyšet, pak vůbec je to
průšvih. Občerstvující pro mě byla
nymfomanka a jsem rád, že byla na
jevišti tak dlouho. Oceňuji práci
s nohami – ona si přesně uvědomu-
je, co s nimi má dělat, jaký mají
svírat úhel a podobně. „Otázka je,
zda je to vědomá práce nebo přiro-
zený talent,“ dodal F. Laurin.

Divák: Když jsem usedl do hle-
diště, záhy jsem zapomněl na svou
intelektuální část, která přišla na de-
tektivku. Soustře-
dil jsem se na pa-
rodii a pak jsem se
už jen bavil a jako
divák jsem byl
spokojený. Chci
jen říct, že to jde
sledovat i z tohoto
úhlu pohledu.

(Pokračování na stránce 12)

Pro bezchybný chod přehlídky je třeba kromě spousty ochotných rukou nezbytná podpora finanční. V průběhu, při přípravě a při vypořádání proteče rozpočtem přehlídky přes půl milionu korun českých. Tok peněz v tisících korunách je ve zkratce uveden na následujícím přehledu.

**Příspěvky státních
a samosprávných
organizací 221**

**Pobyt souborů
90**

**Propagace
80**

**Doprava
souborů
30**

**Různé
35**

**Vstupné
200**

**Partneři
130**

**Věcné
náklady
100**

**Hudba
55**

**Materiál
15**

**Dokumentace
35**

**Odměny
65**

**Ceny a upo-
mínkové
předměty
15**

**Reklamy
16**

**Různé
33**

**Cestovné
60**

**Poplatky
20**

Příjmy celkem 600 tis. Kč Výdaje celkem 600 tis. Kč